

Oppstart frivillig skogvern 2022. Kort beskrivelse av områdene

Her følger en kort beskrivelse om de aktuelle områdene. Ved høring og offentlig ettersyn av verneplanen, vil det gis en mer grundig beskrivelse av områdene.

Forrholtan, Kvæfjord kommune

Området ligger sørvest for Straumsbotn på Hinnøya i Kvæfjord kommune. Deler av området består av gammel kystfuruskog i nedre deler, fjellbjørkeskog i øvre deler og ei bekkekløft med noe rikere berggrunn går gjennom området. Den gamle kystfuruskogen har tidligere fått verdi B ved DN-håndbok 13-kartlegging, og området som helhet har ved kartlegging i 2021 fått en verneindeks på 3,17 av 9. I østre og nedre deler av området er furutrærne stedvis svært gamle og med imponerende dimensjoner. Det er jevnt med død ved og området er lite hogstpåvirket. Det forekommer for eksempel læger (liggende død ved) på over 30 cm i diameter. Det er flere registreringer av barklaven furuplett (NT), som er rødlistet. Regionalt sjeldne arter er gullringnål (første funn på Hinnøya) og flekkskinn. Sistnevnte er det tredje funnet i fylket etter årtusenskiftet.

Verdi: Skoganalyse: 3,17 – og Naturtype (DN-håndbok 13): Gammel kystfuruskog (B-område).
Overordnet vurdering: Nasjonal verdi grunnet svært gammel furuskog og jevnt over mye død ved.
Areal 2056 dekar.

Bilde 1: Forrholtan. Foto: Cathrine Amundsen

Leirbekken – Leirbekkdalen, Bardu kommune

Det aktuelle området ved Leirbekken ligger nord for Kistefossen og Leirbekkmoen, og grenser til Øvre Salangen, i Bardu kommune. De største verneverdiene i området ligger i bekkekløfta og de delene av skogen langs bekken, der svært grov skog av gråor, selje og svartvier dominerer. Stedvis forekommer frodig bjørkeskog med mye død ved, spesielt i midtre deler av området. To trua arter er registrert, nordlig aniskjuke (VU) på selje og fossenever (VU), begge sårbare i norsk rødliste for arter (2021). Dette er den nordligste registreringen av nordlig aniskjuke (VU) i Norge, der nærmeste lokalitet er Saltdal. Det er potensiale for flere rødlistearter knyttet til død ved og grove trær. Området har ved kartlegging i 2021 fått en verneindeks på 4,08 av 9. Berggrunnen består av glimmerskifer, glimmergneis og granitt, og løsmassene er blant annet morenemateriale, torv og myr.

Verdi: Skoganalyse: 4,08. Naturtype (DN-håndbok 13): Regional verdi. Areal 701 dekar.

Bilde 2: Leirbekken. Foto: Gunnar Kristiansen

Sultindvik – Indre deler av Sultindvik, Senja kommune

Området grenser i øst til Målselvtløpet naturreservat og ligger helt øst på Senja, nedenfor Vassbruntinden. Området er svært bratt og rasutsatt i østlige og øvre deler av området. Det går ei kalkåre oppe i fjellet, som nok tilfører noe kalk nedover lia, som ellers består av mye gneis. Stedvis er skogen mye beitepreget, spesielt i de østdelen av området i de bratte, kalkrike rasutsatte områdene. I vestlige og nedre deler av området er det jevnt litt lite død ved og små til middels dimensjoner på trærne. Dette kan være som et resultat av tidligere hogst. Det er små innslag av gråor og hegg i nedre og midtre deler av området. I sørenden er det to bekker, som noen steder opptrer som fosser, som kommer ned fra Vassbruna. I september lå det et snøleie i enden som fortsatt ikke hadde smeltet. Ved snøleiet og nord for dette var det også flere noe kalkkrevende arter som taggbregne, fjellfrøstjerne, gulsildre og rødsildre (NT).

Verdi: Skoganalyse: 4,83. Overordnet vurdering: Regional verdi, grunnet relativ ung alder på skogen. Areal: 863 dekar.

Bilde 3: Indre Sultindvik. Foto: Gunnar Kristiansen